

*Living on the road my friend
Was gonna keep you free and clean*

'Pancho and Lefty' (Townes Van Zandt, 1972)

We rijden vandaag in een grote groep met elf van de zestien rijders naar de Junior High School in Rye op vijf kilometer van ons eindpunt. De meet zou een meer geschikte wielterm zijn, maar daarbij denk ik toch aan een eindstreep die je onderweg voor ogen hebt. Daar is in ons geval geen sprake van. Het doel is lange tijd abstract geweest. Je weet dat het ergens moet zijn: ver weg en bij de zee, zoiets. Dave rijdt met ons mee, hij mag niet te laat komen, want de politie staat te wachten om ons naar de kust te begeleiden. We moeten proberen hem van fotograferen en gesprekken onderweg af te houden. Als er heuvel af iemand uit de groep wegrijdt, roep ik: *'Chase that rabbit, Dave!'* Er ligt een aantal klimmetjes voor ons. Iedereen snapt het en moedigt hem aan. Dave is weg en sprint vier heuvels achter elkaar op. Later vertelt hij dat hij zich vandaag voor het eerst wielrenner heeft gevoeld. Een prachtmoment. Hij is zichtbaar geroerd door het enthousiasme van iedereen voor zijn toegenomen conditie en kwaliteiten. Bij de Junior High School hangen we een tijdje rond op het grasveld en iedereen maakt foto's van iedereen. Na de laatste groepsfoto rijden we achter een politieauto met lekker veel zwaailichten langzaam het terrein af. De Nederlanders worden uitgenodigd voorop te rijden. Een eer, vinden we. Bij het strand horen we dat onze aankomst via luidsprekers wordt aangekondigd. Er wordt geapplaudisseerd en gejuicht. We dopen ons voorwiel in de Atlantische Oceaan. Ik vul mijn tweede plastic flesje. We feliciteren elkaar. Er is geen opluchting, misschien een beetje trots. Ik verlang naar huis, maar weet dat na drie dagen waarschijnlijk de eerste symptomen van heimwee zich zullen aandienen. In ieder geval is er het besef dat het voorbij is. De prachtige zeepbel waarin we bijna twee maanden zaten is ineens verdwenen. Misschien is de heimwee nu al begonnen.

Als ik door het zand naar de tafel met champagne loop, komt er een klein meisje op me af dat vraagt of ik ook weer naar San Francisco terugfiets. Een aantrekkelijke gedachte. Een half uur later rijden we landinwaarts naar het hotel. We raken drie keer de weg kwijt.

